OpenMP Raport

Zuzanna Rękawek Kwiecień 2021

1 Specyfikacja

• Procesor: Intel Core i5-9300H

• Procesory fizyczne: 4

• Procesory logiczne: 8

• OS: Windows 10

• Typ systemu: x64

Zadanie zostało wykonane przy użyciu środowiska Microsoft Visual Studio 2019. Wszystkie programy zostały skompilowane z konfiguracją Release, a następnie uruchomione bez debbugowania.

2 Przetwarzanie sekwencyjne

Czas wykonywania obliczeń: 0.196[s]

3 Pomiary czasu

Poniższe wartości prezentują długość przetwarzania dla kolejnych wersji kodu w sekundach- podstawowej jednostce czasu układu SI.

Przykład	Wątki			Wynik
	8	4	2	vv ymk
PI2	0.152412	0.168973	0.188614	niepoprawny
PI3	10.911656	7.476831	4.132476	poprawny
PI4	0.080543	0.109149	0.115842	poprawny
PI5	0.047536	0.061145	0.114769	poprawny
PI6	0.061080	0.084447	0.105977	poprawny

Tablica 1: czasy przetwarzania

Przykład	Wątki		
1 12yklad	8	4	2
PI2	1.29	1.16	1.04
PI3	0.02	0.03	0.05
PI4	2.43	1.80	1.69
PI5	4.12	3.21	1.71
PI6	3.21	2.32	1.85

Tablica 2: przyspieszenia

4 Omówienie działania programów

4.1 PI2

Wprowadzając derektywę $\#pragma\ omp\ paralel\ for\ sprawiono,$ że zmienna i jest prywatną. Pozostałe zmienne są współdzielone.

Znaczącym problemem jest współdzielenie zmiennych x oraz sum- są dostępne do odczytu i zapisu. Prywatność zmiennej x możemy uzyskać dzięki każdorazowej deklaracji zmiennej w pętli. Współdzielenie jej jest niepoprawne- każdy wątek oblicza własną wartość.

Wieloktrotny zapis i odczyt zmiennej sum powoduje wyścig- możliwość niesynchronizowanych dostępów. Zapis powoduje unieważnienie kopii linii zawierającej tą zmienną w innym procesorze, czego następstwem jest nieporpawny wynik końcowy.

Przewidzane przyspieszenie nie występuje w każdym przypadku, ze względu na powyższe problemy z poprawnoscią dostępu do zmiennych.

4.2 PI3

W tym przykadzie lokalność zmiennych nie ulega zmianie. Upewniono się, że zmienna x jest prywatna dla każdego wątku.

Efektem użycia dyrektywy #pragma omp atomic jest otrzymanie dobrego wyniku. Czas wykonywania obliczeń uległ pogorszeniu. Jest to spowodowane charakterystyką dyrektywy.

Dyrektywa #pragma ompatomic wymusza niepodzielność podczas odczytu oraz zapisu zmiennej sum, będącą zmienną współdzielną przez wszystkie wątki, które jest wykonywane w sposób sekwencyjny.

Zapewnia również synchronizację na poziomie sprzętowym, czego konsekwencją jest unieważnienie linii pamięci na wszystkich innych procesorach oraz pamięci operacyjnej, które zawierają tą zmienną. Synchronizacja wątków jest realizowana za pomocą zakładanej blokady.

W celu zapewnienia atomowości uaktualnienia zmiennej współdzielonej w systemie, można skorzystać z dyrektywy $\#pragma\ omp\ critical$.

4.3 PI4

W celu unieknięcia wieloktornego zapisu i odczytu zmiennej sum używając dyrektywy $\#pragma\ omp\ atomic$, wprowadzono zmienną prywatne sum1, przechowującą sumy dla poszczególnych wątków.

Dyrektywa #pragmaompatomic w dalszym ciągu jest używana przy końcowym zapisie do zmiennej- w tym przypadku odbywa się to poza pętlą, zatem każdy wątek robi to tylko raz na sam koniec.

Lokalność innych zmiennych nie uległa zmienie.

4.4 PI5

Wprowadzne
ie klauzuli reduction(+:sum) dodanej do #pragma omp for zapewnia prywartność zmiennej
 sum, mimo jej deklaracji poza pętlą- za każdym razem two
rzona nowa, prywatna zmienna.

Pisząc reduction(: sum) informujemy kompilator, że do zmiennej sum będziemy dodawać kolejno wyliczone wartości właśnie tej zmiennej. Kompilator utworzy odpowiednią liczbę prywatnych kopii zmiennej dla każdego wątku i rozdzieli iteracje pomiędzy dostępne wątki. Każdy wątek będzie operował tylko na swojej kopii zmiennej sum. Po wykonaniu wszystkich iteracji, wartości wyliczone przez wszystkie wątki są do siebie dodawane. Obliczona wartość zmiennej sum typu reduction jest dostępna poza sekcją parallel.

Zastosowanie klauzuli jest równoważne z operacjami w PI4. Czasy przetważania są bardzo podobne, biorąc pod uwagę ich szybkość wykoanania.

Trzeba pamiętać, że obecne rozwiązanie ma swoje wady- przy większych, pod względem zajmowanej pamięci, strukturach może zdarzyć się, że obiekt nie zmieści się na pamieci poziomu pierwszego. Wątek traci czas na ubieganie się o miejsce na zapis zmiennej, co powoduje dłuższe przetwarzanie.

4.5 PI6

W tym przykładzie zastosowano tablicę jako strukturę przechowująca zmienne prywatne, wywoływane unikalnymi numerami id danego wątku.

Trzeba pamiętać o tym, że lokalność zmiennych uwzględniona w kodzie programu, będąca rozwiązaniem koncepcyjnie lokalnym, nie jest tym samym co lokalność z poziomu linni pamięci.

Istnieje możliwość wystąpienia długiego przetwarzania programu. Jest to spowodowane tym, iż elementy tablicy są położone najprawdopodobniej w tej samej linii pamieci podręcznej. Możliwe jest wystąpenie false sharingu- podczas zapisu wartości do zmiennej przez dany wątek, może nastąpić unieważnienie linni pamieci, z której korzystaja inne wątki, czego natsępstwem moze być wydłużenie czasu przetwarzania.

4.6 PI7

Eksperyment miał na celu wyznaczenie długości linii pamięci podręcznej procesora.

W celu otrzymania tej informacji, wykonujemy przetwarzanie na dwóch sąsiednich elementach tablicy. Podczas przetwarzania można zaobserować moment, w którym czas przetwarznaia skraca się. Jest to spowodowane zniwelowaniem false sharingu- jeden z wątków pracuje na wczesniej wykorzystywanej linii pamięci, kiedy drugi przechodzi już na nową.

Powyższa sytuacja powtarza się cyklinie co8iteracji. Mając na uwadze wielkość zmiennej typu doublerówną 8Bmożna wyznaczyć długość linii pamięci podręcznej procesora:

$$8 * 8 = 64B$$